

sultat, at det ikke vilde være henstgtsmæssigt, idet det ikke kunde misfendes, at Folk i deres forskjellige Stillinger i Livet have forskjellige Fornødenheder, og, ligesom deres Fornødenheder ere større, ville de ogsaa rammes forskjelligt af Dyrtiden. Vi have ogsaa troet, at man maatte indrette Tillæget paa en saadan Maade, at det kunde rette sig efter de forskjellige Folks Fornødenheder, og vi have antaget, at dette kunde opnaaes, naar man lod det stige procentvis, dog ikke i samme, men i et svagere Forhold. Forsaavidt have vi været enige med Regjeringens Udkast, men i en anden Henseende have vi afveget væsentligen derfra. Vi have nemlig troet, at Regjeringen gif noget videre, end det var nødvendigt, og at det Tillæg, som i Lovudkastet er foreslaaet, vilde blive saa høit, at det ikke alene vilde raade Bod paa Dyrtiden, men at det oveni købet vilde give de Vedkommende en extra ordinar i Understøttelse, og det have vi troet ikke at være anvendeligt her. Dette gjælder saaledes navnlig for Ugifte. Naar en ugift Person, som har 400 Rbd. om Aaret, faaer et Tillæg af 95 Rbd., saa synes det at være klart, at det er meget Mere, end der behøves, for at lindre det Tryk, som Dyrtiden kan udøve. Med Hensyn til de Gifte have vi ogsaa troet, at Regjeringens Udkast gif noget velvidt, og det har været overmaade vanskelig for os at faae et fast Udgangspunct, hvorfra vi kunde gaae ud. Vi have imidlertid troet, at det rigtige Udgangspunct vilde være, at komme til et Resultat om, hvor stort et Tryk Dyrtiden kunde antages at udøve over en enkelt Person, og man har opstillet en Calcule, hvorefter vi ere komne til det Resultat, at det omtrent maanedlig maatte beløbe sig til 3 Rbd. Jeg vil med Fornøielse indrømme, at denne

Calcule ikke kan gjøre Forbring paa nogen mathematisk Nøiagtighed; men jeg haaber paa den anden Side, at man vil indrømme mig, at den er saa nøiagtig, som den omtrent kan være, og at den meget nær slutter sig til det sande Forhold. Vi gif udfra denne Calcule af 3 Rbd. som det mindste Beløb, Nogen kunde faae, og vi have foreslaaet, at der skulde gives 10 pCt. af de første 300 Rbd., som Vedkommende havde i Indtægt. Da det vistnok er overmaade sjældent, at nogen af Staten lønnet Bestillingsmand har mindre end 300 Rbd. om Aaret, saa have vi ikke anseet det for nødvendigt at tage Hensyn til dem, der have mindre.

Den ærede Rigsdagsmand for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Sonne) har stillet et Endringsforslag, ifølge hvilket den Bestemmelse skulde optages i Loven, at Ingen faaer under 30 Rbd. Tillæg; men vi have antaget det for overflødigt at optage en saadan Bestemmelse. Hvorvidt der skulde gjøres Forskiel paa Gifte og Ugifte eller ikke, er det Puuct, hvorefter, som sagt, har været størst Uenighed mellem Udvalgets Mindretal og Fleertal. Udvalgets Mindretal har fastholdt den Anskuelse, som blev udtalt her ved første Behandling, at det aldeles ikke vedkom Staten, om dens Embedsmænd vare gifte eller ikke, at den kun havde med dem som enkelte Personer at gjøre, og at de Forbindelser, som de iøvrigt knyttede, vare Staten uvedkommende. Udvalgets Fleertal er aldeles enigt i denne Anskuelse, hvor Spørgsmaalet dreier sig om at fastsætte Gagen for Embedsmændene efter deres Arbejde; men vi have aldeles ikke kunnet overbevise os om, at det var det, hvorefter om det her dreiede sig.